

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 537

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 301 din 28 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și ale art. 271 ¹ și art. 271 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	2–5
Decizia nr. 378 din 26 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.....	6–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
554. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Națională PLAFAR — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului	9–11
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
9. — Regulament privind procedura de soluționare de către entitățile reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară în baza Legii nr. 297/2004 privind piața de capital și a Legii nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative a petițiilor referitoare la activitatea acestora pe piața de capital	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 301**

din 28 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și ale art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și ale art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea „Electrica Serv” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 4.694/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.080D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă, în ceea ce privește prevederile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și ca neîntemeiată în ceea ce privește prevederile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din același act normativ și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.694/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și ale art. 271¹ și art. 271² din**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. Excepția a fost ridicată de Societatea „Electrica Serv” — S.R.L. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva unei decizii a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor privind achizițiile publice.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul excepției susține, în esență, că în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 și în expunerea de motive a proiectului de lege de aprobare a ordonanței de urgență menționate nu este justificată urgența adoptării acesteia și, prin aceasta, sunt afectate drepturi prevăzute de Constituție. Necesitatea modificării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care, de altfel, a suferit numeroase modificări, inclusiv în anul 2013, nu poate justifica adoptarea actului normativ criticat în condițiile art. 115 alin. (4) din Constituție. În acest sens sunt invocate exemple din jurisprudența Curții Constituționale, și anume, Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009 și Decizia nr. 784 din 12 mai 2009.

6. De asemenea arată că prevederile art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare, condiționează și restricționează accesul liber la justiție și, contrar art. 21 alin. (4) din Constituție, impun efectuarea unor cheltuieli într-o procedură administrativ-jurisdicțională. Astfel, textele de lege menționate condiționează introducerea unei cereri de chemare în judecată sau a unei contestații administrativ-jurisdicționale de constituirea unei garanții, al cărei quantum poate ajunge la suma de 100.000 de euro. Totodată, în cazul respingerii cererii de chemare în judecată sau a contestației, indiferent dacă aceasta a fost exercitată cu bună sau cu rea-credință, autoritatea contractantă reține garanția astfel constituită, ceea ce înseamnă că justițiabilul este sancționat pentru exercitarea dreptului, și nu pentru exercitarea abuzivă a acestuia, iar autoritatea contractantă dobândește un venit fără a fi necesar a se face dovada prejudicierii acesteia în vreun fel.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sub aspectul motivelor extrinseci de neconstituționalitate invocate. Sub aspectul criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, instanța judecătorească opinează în sensul neconstituționalității reglementărilor criticate în raport cu art. 21 din Constituție, precizând că nu doar quantumul, ci și configurația juridică a întitulatei „garanții de bună conduită” sunt de natură a impieta în mod grav asupra dreptului operatorilor economici la un remediu efectiv împotriva actelor autorităților contractante. Din reglementarea națională nu reiese care este modul în care autoritatea contractantă este „protejată” prin reținerea garanției

În cazul respingerii contestației/cererii/plângerii. De asemenea, legiuitorul nu definește noțiunea „comportament necorespunzător”, iar din art. 271² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 reiese că premisa reținerii garanției nu este formularea unei contestații abuzive, eventual coroborată cu producerea vreunui prejudiciu, nici măcar a unei contestații vădit nefondate, ci, pur și simplu, formularea unei contestații, care, în cele din urmă, se poate dovedi nefondată. Instanța apreciază, așadar, că garanția de bună conduită constituie mai degrabă o sancțiune aplicată operatorilor/ofertanților pentru formularea unor contestații/cereri/plângeri neîntemeiate, nicidecum o garanție, aducând atingere accesului efectiv la o cale de atac împotriva actelor autorității contractante, precum și caracterului gratuit al jurisdicțiilor administrative.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, și ale art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, acestea având următorul cuprins:

— Art. 271¹: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) Cuantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.

(6) În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)—(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Prevederile alin. (1)—(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.”;

— Art. 271²: „(1) În cazul în care contestația este respinsă de către Consiliu sau de către instanța de judecată, atunci când contestatorul se adresează direct instanței, autoritatea contractantă are obligația de a reține garanția de bună conduită de la momentul rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată. Reținerea se aplică pentru loturile la care contestația a fost respinsă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care contestatorul renunță la contestație/cerere/plângere.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi aplicată în cazul în care Consiliul/instanța de judecată respinge contestația ca rămasă fără obiect sau în cazul în care s-a renunțat la contestație/cerere/plângere, ca urmare a adoptării de către autoritatea contractantă a măsurilor de remediere necesare, în condițiile art. 256³ alin. (1).

(4) În situația în care Consiliul admite contestația, respectiv instanța competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestației, autoritatea contractantă are obligația de a restitui contestatorului garanția de bună conduită, în cel mult 5 zile de la momentul rămânerii definitive a deciziei/hotărârii.

(5) În situația în care contestatorul se adresează direct instanței de judecată și aceasta admite cererea introdusă, prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanției de bună conduită reprezintă venituri ale autorității contractante.”

12. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile și limitele adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate a art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Curtea reține că aceste prevederi legale au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor la instanța judecătorească este o cale de atac, aspect ce reiese atât din prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care constituie reglementarea specială în materia achizițiilor publice, cât și din cele statuate prin jurisprudența Curții Constituționale, referitoare la calea de atac împotriva deciziei organului de jurisdicție administrativă. În acest sens este Decizia nr. 296 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 1 august 2014.

14. Referitor la legitimitatea constituțională a procedurilor administrativ-jurisdicționale, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat, de principiu, că instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu contravine dispozițiilor constituționale, atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești, iar existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești, în condițiile legii, sens în care este Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012. De asemenea, pe lângă această exigență, desprinsă din jurisprudență, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, jurisdicțiile speciale administrative trebuie să fie facultative și gratuite, în acest sens, fiind și Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014.

15. În ceea ce privește gratuitatea jurisdicțiilor-administrative raportată la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, analizând dispozițiile ce reglementează procedura soluționării contestațiilor în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Curtea a constatat că nu există nicio normă care să ateste existența vreunei taxe sau cauțiuni care să se facă venit la bugetul de stat sau la bugetul autorității administrativ-jurisdicționale. Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională. În acest sens este Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012.

16. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu fixează imperativ urmarea căii de atac administrativ-jurisdicționale, ci o prevăd ca facultate de care beneficiază persoana care se consideră vătămată. De altfel, rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut această cale a fost aceea de a institui o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept, având în vedere faptul că soluționarea contestațiilor în materia achizițiilor publice este necesar să se desfășoare și să se judece după o procedură caracterizată prin celeritate. Existența acestei căi nu împiedică respectiva persoană să apeleze direct la calea de atac judiciară, în măsura în care apreciază că aceasta îi servește mai bine interesele. Nicio dispoziție din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu prevede că actele autorităților contractante pot fi atacate numai la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum nicio dispoziție din același act normativ nu împiedică persoana să se adreseze numai instanțelor de judecată. Neexistând stabilită o interdicție în privința sesizării directe a instanțelor de judecată, persoanele

pot recurge la această sesizare, în acest sens fiind și Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012.

17. Față de cele prezentate mai sus, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”.

18. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), Curtea, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări; competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, prevederile criticate fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, sens în care este Decizia nr. 221 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 17 iunie 2005.

19. În acest context, Curtea a reținut faptul că, astfel cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014, care modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, legiuitorul delegat, având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri urgente care să fluidizeze procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice și care să protejeze autoritățile contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive care tind să modifice scopul pentru care au fost instituite căile de atac în domeniul achizițiilor publice, a instituit garanția de bună conduită. Așadar, prevederile de lege criticate, prin instituirea garanției de bună conduită, astfel cum aceasta a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, reglementează reguli procedurale specifice cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice, fără a putea fi calificate ca fiind o îngrădire a dreptului de acces liber la justiție.

20. În consecință, Curtea nu a reținut critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, raportată la art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție.

21. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, ca urmare a faptului că prevederile legale criticate impun obligația constituirii garanției de bună conduită doar pentru una dintre părțile litigiului de achiziție publică, anume operatorul economic participant, nu și în sarcina autorității contractante, Curtea a constatat că această critică este neîntemeiată, întrucât, astfel cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care acestea sunt create.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, soluția și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își găsesc aplicabilitatea și în cauza de față.

23. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014, formulată în raport cu art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, Curtea reține că emiterea acesteia a fost justificată în preambulul actului normativ, prin necesitatea adoptării unor măsuri urgente, care să fluidizeze procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice și care să protejeze autoritățile contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive, care au modificat scopul pentru care au fost instituite căile de atac în domeniul achizițiilor

publice. Au fost avute în vedere următoarele: importanța evitării riscului diminuării gradului de cheltuire a fondurilor alocate, inclusiv a fondurilor europene; imposibilitatea de a solicita cheltuieli la rambursare, ceea ce conduce la o stagnare a gradului de absorbție, conform datelor statistice, ținând cont de faptul că o prioritate majoră a Guvernului o constituie îmbunătățirea gradului de absorbție a fondurilor UE, în scopul evitării consecințelor negative care derivă din disfuncționalitățile sistemului, respectiv: pierderea finanțării externe, cauzată de prelungirea procedurii de atribuire; întârzierea implementării unor proiecte de interes general; apariția unor disfuncționalități în ceea ce privește activitatea autorităților contractante, datorate neachiziționării în timp util a produselor, serviciilor și/sau lucrărilor necesare desfășurării activităților curente etc.; împovărarea personalului cu atribuții în gestionarea procedurilor de achiziții publice; existența unui număr foarte mare de contestații care afectează eficiența Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, pentru evitarea dezangajării automate a fondurilor alocate României și pentru a asigura o creștere continuă a gradului de absorbție.

24. În același sens, Nota de fundamentare a actului normativ criticat face referire la apariția unor disfuncționalități care determină întârzieri anormale în procesul de achiziție și o utilizare abuzivă a prevederilor aferente căilor de atac în acest domeniu.

25. În aceste condiții, Curtea constată că Guvernul, motivând urgența adoptării actului normativ criticat, a intervenit legislativ pentru urgentarea și fluidizarea procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, fără a încălca art. 115 alin. (4) din Constituție.

26. Cât privește invocarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea reține că, în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție, prevederile art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, prin care, în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, au fost introduse dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2), constatate ca fiind neconstituționale prin

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Electrică Serv” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 4.694/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, și-au încetat efectele juridice. În aceste condiții, din analiza celorlalte prevederi ale ordonanței de urgență criticate, prin prisma criticilor de neconstituționalitate formulate în cauză, Curtea reține că acestea nu cuprind norme de natură să afecteze drepturi sau libertăți prevăzute de Constituție și, prin urmare, Curtea constată că susținerea autorului excepției apare, sub acest aspect, ca fiind lipsită de temei.

27. În același timp, Curtea precizează că, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, citată mai sus, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, constatând că aceste norme sunt neconstituționale. În aceste condiții sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Ca urmare, având în vedere că data sesizării Curții Constituționale este anterioară publicării Deciziei nr. 5 din 15 ianuarie 2015 în Monitorul Oficial al României, Partea I, Curtea constată că excepția art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 a devenit inadmisibilă.

28. Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în cauză, instanța judecătorească urmează să respecte Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acestea se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții — de exemplu, Decizia nr. 404 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 11 august 2014 — prezenta decizie, în temeiul deciziei de constatare a neconstituționalității, poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor articole în speță.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 378

din 26 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 1.413/83/2014 al Tribunalului Satu Mare și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.202D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de autorul excepției, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.203D/2014, 1.206D/2014, 1.379D/2014, 1.380D/2014, 1.381D/2014 și 1.396D/2014 — 1.400D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 1.428/83/2014, 1.803/83/2014, 1.863/83/2014, 948/83/2014, 1.023/83/2014 și 1.064/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 1.110/113/2014, 1.347/113/2014 și 934/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 1.893/83/2014 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă.

5. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare și Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, prin care se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

7. Curtea, având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.202D/2014, 1.203D/2014, 1.206D/2014, 1.379D/2014, 1.380D/2014, 1.381D/2014 și 1.396D/2014 — 1.400D/2014, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

8. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

9. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.203D/2014, 1.206D/2014, 1.379D/2014, 1.380D/2014, 1.381D/2014 și 1.396 — 1.400D/2014 la Dosarul nr. 1.202D/2014, care este primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin încheierile din 6 noiembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 1.413/83/2014 și 1.428/83/2014, încheierile din 12 noiembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 1.803/83/2014 și 1.863/83/2014, încheierile din 20 noiembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 948/83/2014, 1.023/83/2014 și 1.064/83/2014, precum și Încheierea din 10 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.893/83/2014, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, respectiv de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, cu prilejul soluționării unor acțiuni având ca obiect drepturi bănești.

12. Prin Încheierea din 30 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.110/113/2014, Încheierea din 13 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul 1.347/113/2014, și Încheierea din 25 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 934/113/2011, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, cu prilejul soluționării unor acțiuni având ca obiect drepturi bănești.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia arată, în esență, că, prin dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, a fost stabilită valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru perioadele 1 ianuarie — 31 martie 2008, 1 aprilie — 30 septembrie 2008 și 1 octombrie — 31 decembrie 2008. Prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, coeficientul de multiplicare 1,000 a fost majorat la valoarea de 400,00 lei pentru perioada 1 octombrie —

31 decembrie 2008. Prin acte normative ulterioare, așa cum sunt Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, Guvernul a încercat să diminueze această valoare, însă toate aceste ordonanțe au fost declarate ca fiind neconstituționale de către Curtea Constituțională. Prin urmare, a rămas aplicabilă valoarea stabilită de art. 1 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2008, așa cum a fost stabilită prin Legea nr. 221/2008. Ulterior, Guvernul a încercat încă o dată blocarea aplicării prevederilor Legii nr. 221/2008 prin dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Cu privire la aceste dispoziții de lege, Curtea, prin Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, a arătat că „prin Decizia nr. 3 din 4 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 mai 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009, astfel încât reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.” Prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în același sens.

14. Prin Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar s-a prevăzut diminuarea veniturilor brute pentru întregul personal plătit din fonduri publice, dar fără modificarea coeficienților de calculare a salariilor de bază stabiliți de Legea nr. 221/2008. Ulterior, prin Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, salariile diminuate prin Legea nr. 118/2010 au fost majorate cu 15%.

15. Până la data pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, ordonatorii de credite au aplicat în mod diferit legea, fie raportându-se la valoarea coeficientului de multiplicare stabilită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, fie prin raportare la valoarea stabilită prin Legea nr. 221/2008. Pentru a uniformiza aplicarea a fost adoptată Legea nr. 63/2011. Această lege ar fi trebuit să se raporteze la valorile rezultate din înmulțirea coeficienților de ierarhizare și de multiplicare prevăzuți de Legea nr. 221/2008, dar, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, s-a raportat la valorile stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, astfel încât a rezultat o reducere a salariilor personalului didactic cu 25% față de prevederile Legii nr. 221/2008.

16. **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă și Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

17. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

18. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile Legii nr. 63/2011 sunt constituționale.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autorii excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

22. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) din Constituție, referitor la obligația de a respecta Constituția, supremația sa și legile.

23. Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea reține că acestea au avut o aplicare temporară, care a încetat la o dată anterioară invocării excepției de neconstituționalitate. Având în vedere însă cele reținute de Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege amintite reprezintă temeiul legal potrivit căruia au fost stabilite drepturile salariale care reprezintă obiectul cauzelor în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională urmează a analiza constituționalitatea acestor dispoziții de lege.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a autorilor excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Astfel, autorii excepției critică noua reglementare a salarizării personalului didactic și didactic auxiliar — Legea nr. 63/2011. Cu privire la aceste dispoziții, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, constatând constituționalitatea acestora.

25. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a amintit, la paragraful 15 al acestei decizii, jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). De asemenea, la același paragraf, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă

marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

26. Prin aceeași decizie, paragraful 16, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară ce urmărește să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

28. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea reține că aceasta a avut ca obiect dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009. Prin această decizie, Curtea a reținut considerentele Deciziei nr. 3 din 4 aprilie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009. Astfel, Curtea a reținut că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009. În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că — în

interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 — personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 „are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

29. Or, Curtea reține că dispozițiile de lege care au făcut obiectul deciziei sus-menționate a Curții Constituționale și al Deciziei nr. 11 din 8 octombrie 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost abrogate prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care ar fi trebui să se aplice începând cu data de 1 ianuarie 2011, dar, potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a stabilit că „în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010”. Începând cu data de 13 mai 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 63/2011 care a reglementat încadrarea personalului didactic și didactic auxiliar și salarizarea acestui personal, pe baza unor noi grile de salarizare, prevăzute în anexele la lege, ce instituie salarii de încadrare pentru fiecare funcție în parte, fără raportare la un coeficient de multiplicare (ierarhizare) astfel cum era prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008.

30. Așadar, considerentele rezultate din Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

31. Distinct față de acestea, Curtea reține că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat, prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor care nu fac parte din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

32. În final, Curtea ține să sublinieze că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

33. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 1.413/83/2014, 1.428/83/2014, 1.803/83/2014, 1.863/83/2014, 948/83/2014, 1.023/83/2014 și 1.064/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica”, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 1.110/113/2014, 1.347/113/2014 și 934/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 1.893/83/2014 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și constată că dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREANMagistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2015 pentru Societatea Națională PLAFAR — S.A.,
aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului
și Turismului**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Națională PLAFAR — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul economiei,
comerțului și turismului,
Mihai Tudose
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

București, 15 iulie 2015.
Nr. 554.

Societatea Națională PLAFAR — S.A.

Sediul/Adresa: București, Splaiul Independenței nr. 202A, et. 10

Cod unic de înregistrare: 11945506

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	8.210
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	8.160
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	50
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	8.045
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	8.037
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	5.456
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	78
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	2.207
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	1.661
		C1 ch. cu salariile	13	1.514
		C2 bonusuri	14	147
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	166
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	380
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	296
	2	Cheltuieli financiare	20	8
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	165
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	45
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	120
	1	Rezerve legale	25	8
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	110
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	0
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	144
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	144
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	64
	2	Nr.mediu de salariați total	49	60
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială*	50	2.286
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.103
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	63.000
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	980
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	400

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

privind procedura de soluționare de către entitățile reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară în baza Legii nr. 297/2004 privind piața de capital și a Legii nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative a petițiilor referitoare la activitatea acestora pe piața de capital

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a), art. 3 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, și ale art. 12 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative,

în scopul asigurării protecției investitorilor și promovării stabilității pieței de capital din România, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 2 iulie 2015,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. 1. — (1) Prezentul regulament are ca obiect reglementarea modului de soluționare a petițiilor de către entitățile reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară în baza Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 297/2004*, și a Legii nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, denumită în continuare *Legea nr. 74/2015*.

(2) Prezentul regulament pune în aplicare prevederile Ghidului privind tratarea plângerilor în sectorul valorilor mobiliare (ESMA) și în sectorul bancar (EBA).

(3) În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *entități* — participanții pe piețele financiare care furnizează serviciile de investiții autorizate în baza Legii nr. 297/2004 și a Legii nr. 74/2015, după cum urmează:

(i) societățile de servicii de investiții financiare, denumite în continuare *S.S.I.F.*, astfel cum sunt definite la art. 6 din Legea nr. 297/2004;

(ii) instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României, care prestează serviciile și activitățile de investiții prevăzute la art. 5 din Legea nr. 297/2004;

(iii) societățile de administrare a investițiilor, denumite în continuare *S.A.I.*, astfel cum sunt definite la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015;

(iv) administratorii externi ai fondurilor de investiții alternative, denumiți în continuare *A.F.I.A. externi*, alții decât *S.A.I.*, astfel cum sunt definiți la art. 3 pct. 3 din Legea nr. 74/2015;

(v) consultanții de investiții, astfel cum sunt definiți la art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 297/2004;

b) *petiție* — cererea, reclamația sau sesizarea prin care se aduc la cunoștința entității fapte de natură a aduce atingere drepturilor sau intereselor petentului, formulată în scris și depusă la sediul entității, la sediile secundare ale acesteia ori la

sediile distribuitorilor, după caz, transmisă prin poștă sau poșta electronică ori prin sistem on-line, prin intermediul căreia un petent sau împuterniciții legali ai acestuia, care acționează exclusiv în numele petentului și fără un interes comercial propriu, își exprimă nemulțumirea cu privire la serviciul și activitatea de investiții prestate în baza Legii nr. 297/2004, la prestarea serviciului de administrare a portofoliului de plasament colectiv al organismului de plasament colectiv (*O.P.C.*) sau la informațiile furnizate de entitate în urma solicitărilor de informații primite de la petenți;

c) *petent* — persoană fizică sau juridică, client/investitor al entității, care depune o petiție către o entitate cu privire la serviciul și activitatea de investiții prestate în baza Legii nr. 297/2004 ori la prestarea serviciului de administrare a portofoliului de plasament colectiv al organismului de plasament colectiv în valori mobiliare/fondului de investiții alternativ (*O.P.C.V.M./F.I.A.*);

d) *petiție soluționată favorabil* — petiția în legătură cu care au fost dispuse măsuri pentru remedierea situațiilor sesizate;

e) *petiție soluționată nefavorabil* — petiția în legătură cu care nu au fost dispuse niciun fel de măsuri.

Art. 2. — Compartimentul de control intern/Responsabilul cu funcția de conformitate din cadrul entităților este structura responsabilă de supervizarea soluționării și de gestionarea petițiilor.

Art. 3. — (1) În vederea soluționării corespunzătoare și în termenul legal a petițiilor care le sunt adresate, entitățile au următoarele obligații:

a) să dețină proceduri scrise în vederea administrării responsabile și prompte a petițiilor, să păstreze o evidență a înregistrării fiecărei petiții, precum și a măsurilor luate pentru soluționarea acestora. Procedurile trebuie să respecte prevederile prezentului regulament, să conțină informații privind modalitățile de soluționare pe cale amiabilă a litigiilor și să fie făcute disponibile personalului relevant al entității prin utilizarea unor canale interne adecvate. Procedurile sunt aprobate de conducerea entității care este responsabil/(ă) pentru punerea lor în aplicare și monitorizarea respectării acestora;

b) să furnizeze petentului, la cerere sau la primirea unei petiții, informații scrise privind procesul intern de soluționare a petițiilor;

c) să facă accesibile publicului la sediul propriu și pe website-ul lor, în mod permanent, procedurile de soluționare a petițiilor, datele de contact necesare în cazul solicitării de informații cu privire la stadiul soluționării petițiilor, precum și modalitățile de soluționare alternativă a litigiilor prevăzute de dispozițiile legale în vigoare;

d) să dețină și să mențină la sediul social/central un registru unic de petiții în format electronic securizat, pe an calendaristic, cu reînceperea numerotării de la 01 la fiecare început de an, în care să înregistreze cronologic, în ordinea primirii, toate petițiile, inclusiv pe cele primite la sucursale/agenții, indiferent de modalitatea de primire a acestora: prin registratură, prin poștă electronică, prin sistemul on-line. Registrul unic de petiții în format electronic va fi securizat prin implementarea unui mecanism care să garanteze nerepudierea înscrisurilor și va cuprinde în mod obligatoriu cel puțin următoarele informații:

- (i) numărul petiției;
- (ii) data petiției;
- (iii) identitatea petentului, inclusiv adresa, numărul de telefon, e-mail și serviciul/activitatea prestat(ă) la care se referă;
- (iv) numele, prenumele și funcția persoanelor din cadrul entității la adresa cărora s-a formulat petiția sau cărora petentul li s-a adresat pentru prestarea serviciului/activității respectiv(e);
- (v) obiectul petiției;
- (vi) stadiul petiției;
- (vii) data și modul de soluționare a petiției;
- (viii) motivul pentru care petiția nu a fost soluționată favorabil (dacă este cazul);
- (ix) prejudiciul invocat de petent (dacă este cazul);
- (x) observații;

e) reprezentantul compartimentului de control intern/responsabilul cu funcția de conformitate care își desfășoară activitatea într-un sediu secundar al entității are obligația de a transmite lunar, în copie, la sediul social/central, petițiile primite și de a solicita înregistrarea acestora în Registrul unic de petiții;

f) să răspundă la fiecare petiție primită de la petenți într-un limbaj simplu și ușor de înțeles, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării acesteia, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă. În situația în care aspectele sesizate prin petiție necesită o cercetare mai amănunțită, entitatea trebuie să informeze petentul cu privire la cauzele întârzierii și să precizeze termenul în care va fi soluționată petiția care nu poate depăși cu mai mult de 15 zile termenul de 30 de zile de la înregistrarea petiției.

(2) Informațiile furnizate conform alin. (1) lit. b) și c) trebuie să fie clare și actuale și să conțină detalii privind:

a) modalitatea de transmitere a petițiilor (tipul de informații pe care trebuie să le furnizeze petentul, precum calitatea în care formulează petiția, interesul în cauză etc.), identitatea și datele de contact ale persoanei/persoanelor către care trebuie să fie transmise petițiile, precum adresa de e-mail, numărul de telefon etc.;

b) procesul ce va fi urmat în vederea administrării petiției (informații privind termenul de soluționare a petiției, posibilitatea adresării către o autoritate competentă sau utilizării unui mecanism de soluționare a litigiilor etc.);

c) informarea petentului cu privire la stadiul de soluționare a petițiilor.

(3) Toate înregistrările în Registrul unic de petiții dintr-un an calendaristic și totalul centralizat al acestora se vor păstra de către entități pentru o perioadă de 5 ani de la momentul depunerii petiției inițiale.

Art. 4. — Atunci când este adoptată o soluție finală care nu răspunde/este în contradicție cu solicitarea/solicitățile petentului,

entitatea este obligată să își susțină în scris punctul de vedere, oferind explicații detaliate privind măsurile adoptate, și să informeze petentul cu privire la dreptul său de a se adresa organelor și autorităților competente și de a utiliza modalitățile de soluționare pe cale amiabilă a litigiilor, prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Art. 5. — Conducerea entităților/Conducătorii structurilor organizatorice aferente operațiunilor pe piața de capital din cadrul instituțiilor de credit și reprezentantul compartimentului de control intern/responsabilul cu funcția de conformitate sunt direct răspunzători de:

a) buna organizare și desfășurare a activității de primire, înregistrarea și soluționarea petițiilor ce le sunt adresate;

b) legalitatea soluțiilor adoptate;

c) comunicarea soluțiilor adoptate în termenul legal către petenți și către Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea acesteia.

Art. 6. — (1) În scopul apărării drepturilor investitorilor, Autoritatea de Supraveghere Financiară verifică modul de aplicare și de respectare a prevederilor prezentului regulament și poate verifica modul de soluționare a petițiilor de către entități. În acest scop, entitățile au obligația de a transmite trimestrial Autorității de Supraveghere Financiară o copie în format electronic a Registrului unic de petiții întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Raportarea prevăzută la alin. (1) se transmite până în ultima zi a lunii următoare trimestrului pentru care se face raportarea, atât în format electronic, prin încărcarea datelor în aplicația de raportări electronice, cât și în scris, și este semnată de conducerea entității/conducătorii structurilor organizatorice aferente operațiunilor pe piața de capital din cadrul instituțiilor de credit și de reprezentantul compartimentului de control intern/responsabilul cu funcția de conformitate.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1) entitățile au obligația de a transmite, pentru fiecare solicitare primită de la Autoritatea de Supraveghere Financiară în legătură cu modalitatea de soluționare a unei petiții, în termen de maximum 5 zile de la primirea solicitării sau în termenul precizat în mod expres în aceasta, o notă de fundamentare, precum și toate informațiile și documentele avute la dispoziție, pentru verificarea modalității de soluționare a respectivei petiții.

(4) În cazul în care, din analiza documentației prevăzute la alin. (3) transmise Autorității de Supraveghere Financiară, rezultă că prin soluția adoptată sunt încălcate drepturile petenților, Autoritatea de Supraveghere Financiară comunică entităților în cauză punctul său de vedere privind soluționarea aspectelor semnalate în petiții și dispune reanalizarea, în regim de urgență, în conformitate cu dispozițiile legale, a soluției comunicate petentului.

Art. 7. — (1) Pentru asigurarea transparenței modului de înregistrare și soluționare a petițiilor, entitățile au obligația de a transmite Autorității de Supraveghere Financiară rapoartele prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

(2) Raportul prevăzut în anexa nr. 2 conține informații cu privire la situația generală a petițiilor, după cum urmează:

a) numărul total de petiții înregistrate pe lună și pe an;

b) numărul total de petiții soluționate favorabil pe lună și pe an;

c) numărul total de petiții soluționate nefavorabil pe lună și pe an;

d) numărul de petiții în curs de soluționare pe lună și pe an.

(3) Rapoartele prevăzute la alin. (1) vor fi transmise, în format Excel, semnate electronic cu semnătură electronică extinsă validă, pe adresa de e-mail: raportariESMAarticol9@asfromania.ro

(4) Macheta standard în format Excel a rapoartelor prevăzute la alin. (1) poate fi descărcată de pe site-ul Autorității de

Supraveghere Financiară (www.asfromania.ro), secțiunea Supraveghere/Piață de capital/Raportări ReSE 3.

(5) Rapoartele menționate la alin. (1) vor fi transmise Autorității de Supraveghere Financiară trimestrial și anual, până în ultima zi a lunii următoare trimestrului, respectiv anului pentru care se face raportarea.

Art. 8. — În vederea identificării și soluționării eventualelor probleme recurente sau care pot genera risc sistemic, precum și a minimizării riscurilor juridice, operaționale și de orice altă natură, entitățile analizează permanent și în mod individual petițiile în scopul identificării cauzelor fundamentale comune ale acestora și măsura în care acestea pot afecta alte procese ori produse, în vederea corectării acestor cauze fundamentale și adoptării măsurilor de remediere.

Art. 9. — (1) Entitățile au obligația de punere în aplicare a prevederilor prezentului regulament în termen de maximum 60 de zile de la intrarea sa în vigoare.

(2) Ulterior termenului prevăzut la alin. (1), entitățile au obligația de a actualiza și de a transmite Autorității de Supraveghere Financiară trimestrial și anual informațiile cuprinse în rapoartele prevăzute la art. 7 alin. (1), până în ultima zi a lunii următoare trimestrului, respectiv anului pentru care se face raportarea.

Art. 10. — Nerespectarea de către entități în orice mod a dispozițiilor prezentului regulament constituie contravenție conform art. 272 alin. (1) lit. a) și lit. b) pct. 3 din Legea nr. 297/2004, art. 195 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, și art. 51 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 74/2015 și se sancționează de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în condițiile și potrivit dispozițiilor titlului X din Legea nr. 297/2004, cap. VII din titlul I al Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 32/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, și ale art. 52 din Legea nr. 74/2015.

Art. 11. — Prezentul regulament nu se aplică în cazul în care o entitate primește o petiție cu privire la:

a) alte activități decât cele supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară;

b) activitățile unei alte entități față de care entitatea în cauză nu are nicio răspundere juridică sau de reglementare (și în cazul în care activitățile respective reprezintă temeiul petiției).

Art. 12. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 13. — (1) Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării acestuia.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă:

a) art. 77 și pct. 25 și 26 din anexa nr. 10 la Regulamentul nr. 32/2006 privind serviciile de investiții financiare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 121/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 și 103 bis din 12 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 42 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2014 privind autorizarea și funcționarea societăților de administrare a investițiilor, a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare și a depozitarilor organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 16 iunie 2014;

c) Instrucțiunea nr. 7/2012 privind transmiterea de rapoarte referitoare la reclamațiile primite de la clienți și stadiul rezolvării acestora, aprobată prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 143/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2013.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 7 iulie 2015.

Nr. 9.

ANEXA Nr. 1

MODEL REGISTRU UNIC DE PETIȚII

Nr. de intrare și data petiției		Numele și prenumele petentului	Persoana responsabilă din cadrul entității	Obiectul petiției	Stadiul petiției	Data soluționării	Modul de soluționare a petiției	Motivul pentru care petiția nu a fost soluționată favorabil (dacă este cazul)	Prejudiciul invocat de petent (dacă este cazul)	Observații
Nr.	Data									
1										
2										
3										
4										

Numele:
Funcția:
Semnătura:
Data:

Reprezentant control intern,

R A P O R T
privind situația generală a petițiilor
pentru luna/anul

	Luna curentă/Anul curent	Luna precedentă/Anul precedent
Numărul total de petiții înregistrate		
Numărul total de petiții soluționate favorabil		
Numărul total de petiții soluționate nefavorabil		
Numărul de petiții în curs de soluționare		

Numele:
 Funcția:
 Semnătura:
 Data:

Reprezentant control intern,

Denumirea

Trimestrul

R A P O R T T R I M E S T R I A L
privind petițiile primite de la clienți

Numărul total de petiții primite exclusiv pentru investiții în perioada de raportare menționată:

Nr. de petiții în funcție de cauză¹ în perioada raportată²

Executarea ordinelor	
Consultanță pentru investiții (de exemplu, consultanță necorespunzătoare)	
Administrarea portofoliilor	
Informațiile furnizate clientului (calitatea sau lipsa informațiilor)	
Termenii contractului/taxe/tarife contestate	
Administrare generală/Servicii pentru clienți (inclusiv servicii de custodie)	
Efectuarea de activități neautorizate	
Altele (a se detalia în rubrica de observații)	
Subtotal	
Observații	

Nr. de petiții după tipul de instrument financiar în perioada raportată³

Titluri de capital (Shares/stock/equities)	
Titluri de creanță (Bonds/debentures/loan stock/debt securities)	
Titluri de valoare structurate (inclusiv titluri de valoare cu protecția capitalului și fonduri structurate)	
Titluri de valoare de pe piața monetară (Money market securities)	
Fonduri mutuale/unități în O.P.C.V.M. (excluzând fondurile structurate)	
Contracte pe opțiuni, futures, swapuri, forward pe rata dobânzii și alte contracte derivate (Options, futures, swaps, forward rate agreements and any other derivatives)	
Contracte financiare pentru diferențe (Financial contracts for differences)	
Alte produse de investiții /fonduri (a se detalia în rubrica de observații) (Other investment products/funds)	
Subtotal	
Observații	

Va rugăm să includeți orice altă informație relevantă în legătură cu datele privind petițiile.
 Exemplu: Petițiile vizează în special servicii furnizate prin internet? Care este procedura pentru soluționarea petițiilor?

¹ În situația în care obiectul unei petiții este multiplu, se completează doar obiectul principal al acesteia pentru a evita dubla raportare.

² În situația în care obiectul petiției descris nu este aplicabil pentru S.S.I.F., se completează N/A în rubrica relevantă. Dacă obiectul petiției descris este aplicabil pentru S.S.I.F., dar pentru perioada raportată nu s-a înregistrat niciun caz, se completează „0”.

³ În situația în care S.S.I.F. nu prestează servicii de investiții în legătură cu instrumentul financiar menționat, se completează N/A în rubrica relevantă. Dacă S.S.I.F. prestează servicii de investiții în legătură cu instrumentul financiar menționat, dar pentru perioada raportată nu s-a înregistrat nicio petiție, se completează „0”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

